U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **S. P.,** proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 4. 2012, č. j. OAM-22/ZA-ZA04-PA03-2012, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 29. 3. 2013, č. j. 28 Az 11/2012 - 36,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále též stěžovatel) se podanou kasační stížností domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného, kterým stěžovateli nebyla udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a, § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu). Současně s kasační stížností stěžovatel s ohledem na nedostatek vlastních finančních prostředků požádal o ustanovení zástupce.

Pro účely posouzení odůvodněnosti žádosti o ustanovení zástupce zdejší soud stěžovateli zaslal k vyplnění formulář *Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech*. Zároveň byl stěžovatel vyzván, aby ve lhůtě 14 dní vrátil soudu zpět vyplněný formulář. Stěžovatel na uvedenou výzvu soudu reagoval tím, že všechny kolonky týkající se jeho příjmů proškrtal a uvedl, že je nemajetný. Zároveň ovšem uvedl, že trvale bydlí v bytě v Praze, nikoliv v pobytovém středisku.

Proto soud vyzval stěžovatele k doložení toho, jakým způsobem hradí náklady na toto ubytování a z čeho hradí běžné výdaje. Stěžovatel byl poučen, že neprokáže-li, z čeho hradí tyto výdaje, nebude jeho žádosti vyhověno. Výzva byla stěžovateli doručena dne 19.

6. 2013, stěžovatel ve lhůtě (ani kdykoliv později) nereagoval.

Vzhledem k tomu, že prohlášení stěžovatele o jeho majetkové situaci zůstalo neúplné a stěžovatel je ani přes výzvu soudu nedoplnil, zdejší soud je nemohl považovat za dostatečný podklad pro vyhovění jeho žádosti o ustanovení advokáta. Nejvyšší správní soud proto usnesením ze dne 9. 7. 2013, č. j. 2 Azs 7/2013 - 19, rozhodl tak, že se stěžovatelův návrh na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti zamítá. Soud současně stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě dvou týdnů předložil plnou moc udělenou advokátovi, kterého si sám zvolí, pro zastupování v řízení o kasační stížnosti. Usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 19. 7. 2013, stěžovatel na něj však nikterak nereagoval (lhůta v něm obsažená uplynula dnem 2. 8. 2013).

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel sám vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie. Stěžovatel, který nemá právnické vzdělání, není v řízení o kasační stížnosti zastoupen, a přes výzvu soudu nepředložil plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v tomto řízení.

Nepředložení plné moci udělené advokátovi v řízení o kasační stížnosti brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatele podle § 46 odst. 1 písm. a), § 120 s. ř. s. odmítl.

Podle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí návrhu žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. srpna 2013

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu